

*ÇANTAMDA.
NE VAR?..*

GENÇ HAYAT

Kitap adı: Çantamda Ne Var?
Yazar: Zekeriya Efiloğlu
Çizer: Erdoğan Ođultekin
Yayın Koordinatörü: Erol Şahnacı
Editör: Suheyla Sancar
Kapak Tasarım: Halit Çukuryurt
Sayfa Tasarım: Vildan Ekşi
Genç Hayat Yayınları: 248
ISBN: 978-625-447-228-2

Genç Hayat, Hayat Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.
Yayınevi Sertifika No: 75092

Baskı Yeri ve Tarihi: İstanbul, 2024

Baskı - Cilt:
Aliođlu Matbaacılık
Orta Mahalle Fatin Rüştü Sokak No: 1/3-A
Bayrampaşa / İstanbul
Tel: (0 212) 612 95 59
Sertifika No: 45121

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Ođuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 GSM: 0530 259 80 96

 www.hayatyayinlari.com

 editor@hayatyayinlari.com

Genç Hayat Yayınları

© 2024, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Ticaret A.Ş.
Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

ZEKERİYA EFILEŐLU

*ÇANTAMDA.
NE VAR?..*

GENÇ HAYAT

KARAKTERLER

KEREM

ZEHRA

MERYEM

SERDAR

UMUT

HAYAL ve GERÇEK DÜNYASINA HOŞ GELDİN!

Hey! Selam sevgili yeni kankim! Ben Kerem. Düşündüm de benim sıra dışı ve heyecan verici maceralarım senin de hoşuna gidebilir. Kim bilir belki senin içindeki cevheri ateşleyebilir. Benimle maceradan maceraya koşarken yorulmayacaksın. Sana söz veriyorum, birlikte çok eğleneceğiz. Hatta birlikte neler neler öğreneceğiz, bir bilsen!

Ben şu anda dördüncü sınıftayım. Belki sen de benimle aynı yaştasın ya da yaşlarımız birbirine çok yakın. Şimdi dördüncü sınıftaki çılgın maceralarımın geçmeden önce, okula nasıl başladığımı anlatayım. Biliyorsun ya, her şeyin bir başlangıcı olmak zorunda. Sonra sana efsanevi Fikir Avcıları ile nasıl tanıştığımı anlatayım. Hatırlıyorum da ne kadar eğlenceliydi!

Geçidin Ucundaki Kedi kitabında başımıza gelenleri okurken soluğun kesilecek. Bilgi yarışmasında kalbin heyecandan yerinden çıkacak. Dur! Hemen endişelenme lütfen ve bana güven. Her şey harikulade olacak.

Evet, bu kitabın sahibi sevgili yeni kankim, hazırsan başlıyoruz.

Ama dur, bir dakika! Okumaya başlamadan yanına bir bardak portakal suyu alabilirsin, süt de olabilir. Heyecandan boğazın kurusun istemem. Haydi, gel benimle. Gidiyoruz... Nereye mi? Sana anlattığım macera dolu diyara yolculuğumuz başlıyor.

ÇANTAMDA NE VAR?

Benim adım Kerem. Şimdi sizinle birlikte maceranın başladığı ilk yıla gidiyoruz. Birinci sınıfa... Kendimden bahsetmem gerekirse anneme göre henüz küçük bir çocuğum ama ben kendimi öyle hissetmiyorum. Okul öncesi geride kaldı. Okula başlamak, bir süper kahramanın ilk görevini üstlenmesi gibi heyecan verici...

Okula başlamak için sabırsızlandığım günlerden birinde anneme sordum:

“Anne, okul ne zaman başlayacak?”

“Çok yakında, Kerem.” dedi annem gülümseyerek. “Hazırlıklara başlamamız lazım.” diye de ekledi. Onun bu sözleriyle heyecanım arttıkça arttı.

Yeni arkadaşlar edineceğim, çizgi filmlerdeki gibi dostluklar kuracağım. Birlikte oyunlar oynayacak, kahkahalar atacağım. Belki de en yakın arkadaşım ile tanışacağım, kim bilir. Belki de bir

8 ZEKERİYA EFİLOĞLU

korsanın hazine adasını keşfetmek için her gün gemisiyle açık denizlerde dolaştığı gibi yepyeni maceralara atılacağım.

Okulda sadece okuma yazma ve matematik öğrenmeyeceğim. Hayatı keşfedeceğimi biliyorum. Renklerin ve şekillerin dünyasını, tabiatın zenginliklerini fark edeceğim. Farklı ülkeleri ve kültürleri tanıyacağım. Resim yapmayı çok severim. **Minik bir ressam olsam da kocaman hayallerimi tuvale dökeceğim günler çok yakında.** Şarkı söylemeye de bayılırım! Sesimin kuş cıvıltıları gibi özgürce yankılanacağını şimdiden hissedebiliyorum.

Okula başlamama sayılı günler kaldığında, an-neme birbiri ardına o kadar çok şey sordum ki sonunda annem bana, "Kerem, okul seni yeni dünyalara uçuracak. Her gün yeni bir şey öğrenecek, biraz daha büyüyeceksin." dedi.

Merakım daha da arttı:

"Büyüdükçe bazı zorluklarla da karşılaşacağım, değil mi anne?"

Annem yine gülümsedi:

"Evet, tüm süper kahramanların karşılaştığı gibi sen de bazen güçlüklerle karşılaşacaksın ama ben senin pes etmeyeceğinden, ne olursa

olsun cesaretini toplayıp ilerleyeceğinden eminim. Unutma, biz ve öğretmenlerin hep senin yanında olacağız.”

Ben de bundan çok emindim.

Okul bana sadece bilgi ve beceri kazandırmayacak, bana kim olduğumu da gösterecekti. Hayallerimi keşfedecek, içimdeki gücü ortaya çıkaracaktım. Belki bir bilim insanı olacaktım; belki uzayda gezegenler keşfeden bir kâşif ya da hayal gücünü kelimelere döken bir yazar... İçimde açığa çıkmayı bekleyen bir güç olduğunu hissediyordum. Okulda bu gücü keşfedeceğime ve inanılmaz şeylere imza atacağıma neredeyse emindim.

Bir sabah anneme öğretmenimi ve arkadaşlarımı çok merak ettiğimi söyledim.

Annem, “Herkesin hayatında çok değer verdiği bir arkadaşı ve öğretmeni vardır. Eminim senin de olacak.” dedi.

Çok haklıydı. Gerçekten herkesin değerli bir öğretmeni ve arkadaşı hatta arkadaşları oluyordu.

10 ZEKERİYA EFİLOĞLU

Eminim senin hayatında da kimileri, diğerlerinden daha değerlidir.

İşte benim şansım da değerli bir öğretmen ve değerli arkadaşlarla henüz birinci sınıftayken tanışmak oldu. Bunun için Allah'a ne kadar şükretsem az...

* * *

Gezip oynadığım, giysilerimin dondurma lekeleriyle bezendiği yaz günleri sona eriyordu. Okulların açılmasına sayılı gün kalmıştı. Heyecandan gözüme uyku girmiyordu. Annem okul kıyafetlerimi almak için dışarıya çıkacağımızı söylediğinde yerimden ok gibi fırladım. İçim içime sığmıyordu. Her bayram, bayramlık giysi almaya giderken duyduğum heyecan ve sevinci o günde de yaşıyordum. Bayram sabahlarında o yepyeni giysilerimi giymek, kuzenlerimle bir araya geldiğimizde birbirimize ayakkabılarımızı göstermek bu işin en heyecan verici yanıydı. Kim daha fazla harçlık toplamış, kimin daha çok şekeri var derken çok eğlenirdik. Bütün bu eğlencenin sonunda, kendimizi hep Uzaylı Bakkal Amca'nın önünde meyve suyu içip çikolata yerken bulurduk. Hele birkaç oyuncak ya da plastik top alacak kadar harçlık toplayınca keyfimize diyecek olmazdı.

Ta ki evimizin yanındaki boş arsada futbol maçı yaparken tertemiz, ütülü bayramlıklarımızı kirletinceye, cilalı ayakkabılarımızın burnunu açıncaya kadar... Sonra annemin haklı öfkesiyle sesi gelirdi.

“Kerem, bu üstünün başının hâli ne? Bayramlıklarını daha bugün giydin çocuğum!”

Ben de üzülürdüm yeni kıyafetlerimin bu hâle gelmesine ama maç yaparken, “Hey, durun bir dakika, pantolonum yırtılacak, yerde dikkatli sürüneyim!” diyemezdim. “Arkadaşlar, ayakkabımın ucu patlayabilir, lütfen daha yavaş atalım şu gollerini!” dese ydım herkes bana gülmez miydi?

Maç yaparken kendimi kaybediyordum işte. Bence iyi oynamak ve maçı kazanmak için bunun da olması gerekliydi. Ancak annem bu konuda beni anlamıyordu maalesef.

Her neyse, konu nasıl okul kıyafetlerimden bayram kıyafetlerime geldi bilmiyorum. Şimdi asıl konuya geri dönmek istiyorum. Her şeyi sırasıyla bir bir anlatacağım.

* * *

Annemle o gün el ele, okul alışverişine çıktığımızda dayanamayıp sormuştum:

“Anne, okul kıyafetlerimi nereden alacağız?”

“Alışveriş merkezindeki mağazadan.” demişti annem.

Ben de gülümseyerek, **“Sen bilirsin anne ama benim tercihim alışveriş merkezi değil Uzaylı Bakkal Amca.”** dedim.

Annem şaşırıldı, “Nasıl yani Kerem?” diye sordu.

Heyecanla anlatmaya başladım:

“Keşke alacaklarımız Uzaylı Bakkal Amca’da satılsaydı anneciğim.”

Annem gülümsedi. El ele yürümeye devam ettik. Okul kıyafetlerim Uzaylı Bakkal Amca’da satılmıyordu ama ağızım kulaklarıma varıyordu. Önünde kurye motorlarının dizildiği, okul sezonunun başlamasıyla velileri ve çocukları kendine çeksin diye balonlarla süslenmiş, çevresinde palyaçoların küçük çocuklarla hareketli şarkılarla dans ettiği alışveriş merkezine vardık. İçerisi de dışarıdan farksızdı, yürüyen merdivenlerden çıkıp okul kıyafetleri satan mağazayı bulduk.

İçerisi veliler ve çocuklarla doluydu. Vitrindeki mankenlerde okul kıyafeti vardı hep. Hangisi benim kıyafetim olacak acaba diye bakırken, annem mağazanın en güler yüzlü, en candan çalışanına, "Merhaba, ablası... Oğlum okula başlayacak. Ona uygun bir kıyafet almak istiyoruz." dedi.

Abla, "Tabii, hemen oğlunuzun bedenine uygun olanları getireyim." dedi gülümseyerek. Ben, tezgâhtar ablayı dedemin terzi Ali Amca'nın yaptığı gibi, kollarımı ve boyumu ölçecek sandım ama o öyle yapmadı.

Bir bakışta bana uygun kıyafetleri buluvermişti.

Aslında okulun ilk gününde kırmızı-mavi renklerde bir Örümcek Adam kostümü giyerim sanıyordum. O da olmazsa siyah bir pelerin takmayı hayal ediyordum. Belki sihirli bir smokin de deneyebilirdim! Sonra düşününce, bu isteklerimin küçük bir çocuğa göre olduğunu anladım. **Bense büyümüşüm!**